Romanov Elena
Autoportret cu glugă de blană

Incertul ca definire dar mai pregnant întru largă...trăire?
Atemporal și non-atitudinal...
Cromatica căldurie tot astfel...scrie.
Decorul cam jilav însă cât de cât de emotiv resemnat...hulpav?
Boltită nu ocrotitor, ci complice, și natura în felul ei... Arborii străjeri stingheri de părți și ramuri vag apelatoare...
Rugă de adâncă taină să fie? Întreaga para-alegorie?
Sugestie sau chiar discretă...sublimare?
Universalul și subiectual(peisaj) și obiectual(arborii, rariștea, cerul) ca mediu neutru.
Artificialul(haina, gluga) ca translator uman-universal tot neutral.
Umanul ca interferență sau mai mult...deferență!
Divin întru-spre alegorie, sublimare?
Fie ce oare?

Damian Luz